

FLORENT DE JONG

Mengelmoes met een pornokit

De muzikale invloeden van The Fudge komen van alle kanten. Van folk, balkan en pop tot rock, ska en psychedelica. Conservatoriumdrummer Florent de Jong (23) houdt in deze muzikale mengelmoes alles in de maat.

Ondanks dat de jonge drummer in mei afstudeert aan het conservatorium van Amsterdam, was het drumstel niet de eerste keuze van De Jong: 'Ik kom niet uit een muzikale familie, maar het leek me ontzettend tof om gitaar te spelen toen ik een jaar of elf was. Dat heb ik twee jaar gedaan, totdat ik in Frankrijk een keer achter het drumstel ging zitten bij een vriend van mijn ouders. Hij was daar behoorlijk bekend en zei dat ik wel aanleg had om een goede drummer te worden. Ik vond

het ook erg leuk om te doen, waarop ik besloot om op les te gaan bij Drumschool Cleuver in Scheveningen.'

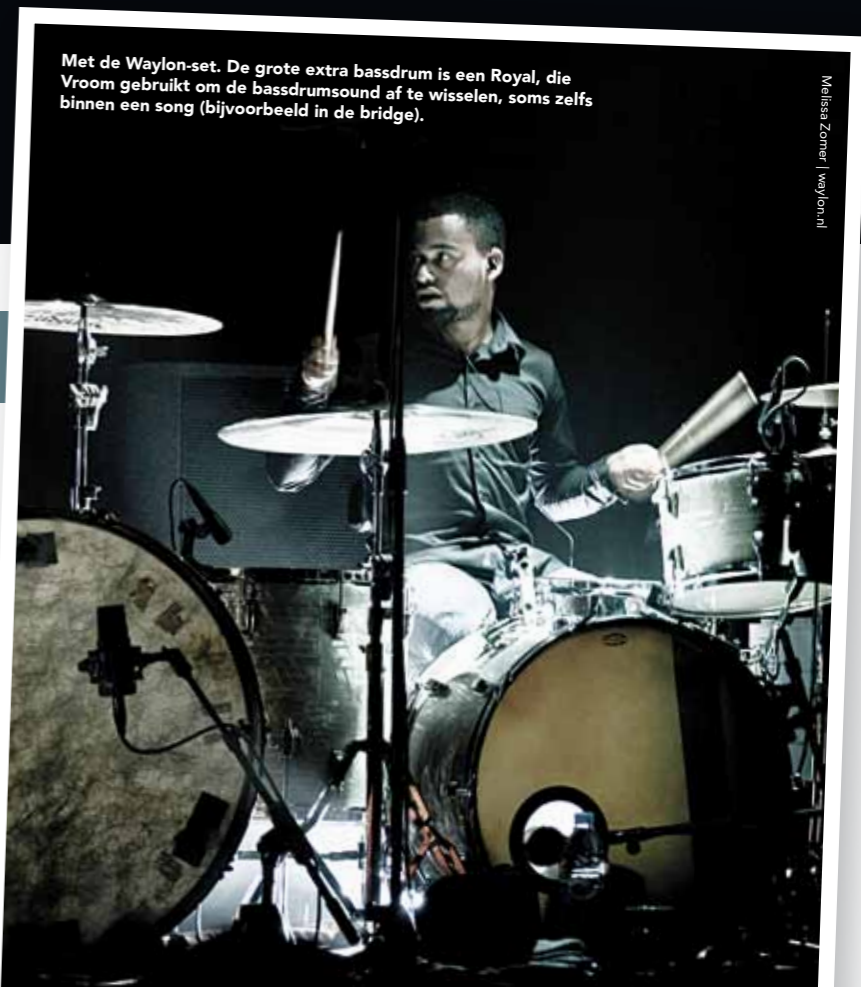
De Jong drumt niet alleen graag, hij is ook een groot liefhebber van het instrument zelf: 'In totaal heb ik drie kits waar ik op speel. Ik verzamel ze een beetje, haha. Mijn eerste kit was een gave Ludwig uit 1973, met een White Marine Pearl finish. In mijn eerste jaar op het conservatorium heb ik echt een heel mooie deal gesloten met Jos Zoomer, oud-drummer van Vandenberg. Ik heb bij hem voor weinig geld een Ludwig Acrolite snare, een Remo Mastertouch bassdrum, en Sonor toms van een Force 3000 gekocht. Daar heb ik veel live op gespeeld met The Fudge. Sinds september heb ik een nieuwe kit, een Sonor Acryl kit uit 1976 met

een 24" bassdrum. Echt een pornokit, haha. Daar ben ik wel echt verliefd op. Wat een monster is dat, niet normaal.'

Eind september kwam het debuutalbum *Morning Comes Again* van The Fudge uit. Het is voor de band nu een kwestie van veel spelen en promotie: 'We hebben dit jaar onder andere in de Popronde gespeeld, op verschillende festivals en bij 3FM.

Iedereen gaat vol voor de band en we willen graag veel spelen, schrijven en naar het buitenland. Het is wel lastig om dat te combineren met school en werk. Hopelijk valt uiteindelijk alles mooi op zijn plek.' (Ricardo Jupijn)

www.thefudgeband.com

Met de Waylon-set. De grote extra bassdrum is een Royal, die Vroom gebruikt om de bassdrumsound af te wisselen, soms zelfs binnen een song (bijvoorbeeld in de bridge).

Melissa Zomer | waylon.nl

YORÁN VROOM

Muziek met een verhaal

Wat Yorán Vroom (20) betreft hoeft niet in Slagwerkkant met wie hij allemaal al heeft gespeeld en hoe druk hij wel niet is. 'Ik hou niet van grootspraak. Mijn beste advertentie is mijn spel.'

En dat spel moet een boodschap hebben, vindt Vroom. 'Ik studeer al jaren in de West-Afrikaanse percussiegroep van Ponda O'Bryan. De gebruiken en traditionele waarden uit die muziek hebben mij ervan overtuigd dat drums altijd een boodschap moeten hebben. Je wilt met je spel iets zeggen.

En fill is niet maar zo een fill. Daarmee til je een song van het ene stukje uit het verhaal naar het andere. Dat geldt ook voor een solo. Geen opeenstapeling van moeilijke technieken, maar je moet iets vertellen. Als in een boek. Een goed musicus speelt een verhaal.'

Vroom drumt al van zeer jongs af aan. Hij kreeg thuis de liefde voor jazz, funk en Caribische stijlen met de papelel ingegoten, doordat er veel video's van North Sea Jazz werden gedraaid. 'Daar speelde ik dan met houten lepels op mijn moeders keukenstoel

bij mee.' Op z'n zesde vond moeder het welletjes en kreeg de kleine Yorán zijn eerste drumkit.

Jazzdrummers als Tony Williams en Art Blakey horen nog altijd tot zijn favorieten, maar Vrooms ultieme held is Billy Cobham. 'Hem heb ik tot op het bot bestudeerd en nagespeeld, en net als hij speel ik linkshandig op een rechtshandig opgesteld drumstel, dus met een open handzetting.'

Momenteel studeert Yorán Vroom aan de jazzafdeling van het Conservatorium van Amsterdam – als hij daar althans tijd voor heeft, want hij is veel op the road. Dan willen we toch wel graag weten met wie? Enigszins schoorvoetend vertelt de drummer dat hij veel sessiewerk heeft gedaan met allerlei Nederlandse artiesten en de halve wereld heeft rond getourd met Amerikaan Frank McComb, voormalig zanger-toetsenist van Branford Marsalis' Buckshot LeFonque (bekend van de hit *Another Day*). Tegen-

woordig speelt hij in de band van Waylon. Daar ligt nu ook zijn prioriteit. 'We zijn echt een band. Dat bevat me wel.'

Bij Waylon speelt Vroom op een vierdelige vintage Ludwig set uit 1972, met 22" kick en 12" en 16" toms. De snare is samengesteld uit allerlei verschillende Ludwig-onderdelen. 'Eigenlijk speel ik altijd op Yamaha, maar Waylon heeft deze kit zelf gekocht en gevraagd of ik hem in zijn band wil gebruiken. De sound past precies bij zijn muziek.'

'Ik werk keihard om het allerhoogste te bereiken', zegt de drummer vastberaden. Wat dat is? 'Ik wil goede muziek creëren, als drummer, maar ook als producer. Muziek met ruimte voor creativiteit en zelfontplooiing. Maar wel met een boodschap. Vooral wil ik mensen met mijn muziek echt bereiken.' (Han Neijenhuis)

www.myspace.com/yoranvroom

Chris Frakin

ROBIN SIMON

Grungerock met een jazzwens

Acht jaar lang vier uur per dag studeren. Geen drumleraar die erom vroeg, anders dan Robin Simon (38) zelf. Hij wilde per se drummer worden. 'Ik heb lang in de horeca gewerkt, maar stond altijd achter de bar met kwintolen en sextolen in mijn hoofd.'

Robin Simon in vogelvlucht: Hij organiseert jamsessies in en om thuisbasis Zoetermeer, is druk bezig zijn eigen drumschool op te zetten, en verdient zijn geld als freelancedrummer en banddrummer. 'Die jamsessies, dat is echt om het gevoel van improviseren weer terug te krijgen. Het ouderwetse spelen voor een consumptiebon. Ik ken inmiddels een groot aantal muzikanten, die zet ik op avonden bij elkaar. Ik speel niet eens altijd zelf mee, maar alleen al het kijken, ik bedoel, hoe cool

is het om een stel goede muzikanten bij elkaar op een podium te zetten en te zien wat er gebeurt?'

Een groot voorbeeld had de jonge Robin Simon niet eens. Hij tenniste vooral, tot zijn vijftiende. Toen mocht hij een keer op het drumstel van een vriend spelen. 'Ik speelde de bassdrum en een crash tegelijkertijd en ik dacht meteen: wow, dit is het!'

Simon kreeg een rol in de band The Gangsters Of Love, en tourde al snel heel Nederland door. Hij was zestien, zeventien, nam les, maar besloot het na een jaar zelf te proberen. En dat dus acht jaar lang, heel gedisciplineerd. Toch meldde hij zich aan bij Drumschool Cleuver. 'Ik was behoorlijk zelfverzekerd, dacht dat ik wel een potje kon drummen. Maar

man. Tijdens de eerste lessen dacht ik dat ik maar beter weer kon gaan tennissen.' Simon hield vol, en kon uiteindelijk zelfs zelf les gaan geven onder de vleugels van Cleuver. 'Zonder hem en zonder Richard Heijerman, die me ook les gaf, was ik niet waar ik nu ben.'

Nu, na zeven jaar als docent (en leerling) bij Cleuver, richt Simon zijn eigen drumschool op. In februari moet het allemaal staan. 'Ik heb het idee dat ik leerlingen ook veel over de praktijk kan leren. Niet dat denken in hokjes, maar: wat doe je als je bassdrum vastzit op het podium? Als je van de clicktrack af loopt? Dat soort dingen. Een beetje zoals Cleuver.'

Is er daarnaast nog tijd om zelf te spelen? Nou en of. Simon speelt als inval- en freelancedrummer een goede boterham bij elkaar, en is nu vooral bezig met Divine Rebellion, een grungerockband in de traditie van bijvoorbeeld Alice In Chains. Volgend jaar staat er een tour gepland door Nederland en Duitsland, met een Duitse band. En misschien, ooit, als jazzdrummer. 'Maar dat is echt de holy grail. Ik hoop ooit op m'n zestigste zo'n sound uit een snaredrum te halen als sommige jazzdrummers kunnen.' (Pieter Sabel)

www.robinsimon.nl